

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

530.

Vai ar sastingušu apziņu iespējams tuvoties Jaunajai Pasaulei? Jaunās apziņas nevar ietilpt vecos traukos. Tuvošanās Dzīves Mācībai, kas ieguls jaunās pasaules pamatā, prasa gaišu un asu apziņu. Sasniegumi nav atņemami un tautas masā ir modusies patiesās brīvības alka, kas dzīvo domas un sirdsapziņas brīvībā. Nekādi kvēpinājumi un vīraks neiedzīs agrākajos žņaugos. Vienīgi zināšana, jauno enerģiju atklājumu varenības apmirdzētā, atradīs ceļu uz garīgo atdzimušo zemi. Visu daiļo vajag pasargāt, bet visiem mūžu sablīvējumiem un skrandām jānokrīt. Patiesi, Lielo Skolotāju Nolikumu jaunajai izpratnei jāieiet pārveidotajā dzīvē. Atkal paragrāfi no jaunās grāmatas: “Kur meklējama veiksmē? Daži domā, ka visa jaunā nemitīgā iepazīšanā. Vai šāda tuvošanās nebūs vienpusīga tiem vai nevajadzētu tai pievienot vecā noregulēšanu. Ne vienreiz vien bijis jāpārlicinās, ka cilvēki abstrakti tiekušies uz kaut ko jaunu un mājojuši vecā cūku aizgaldā. Dažs lasa lekcijas par tīrību, bet pats ir ļoti netīrs. Vai viņa lekcija pārlicinās? Jeb sliņķis aicina darbā, bet kas gan viņam ticēs? Nebīsimies atkārtot šādus primitīvus piemērus, jo dzīve tādiem pārpilna.

Kas domā par harmoniju, tas zina, ka tā māja nav jauna, kur iemājo vecas saslaucas. Un bieži redzams, ka daiļi sasniegumi novīst, jo nespēj augt gružos. Ne tikvien skumji redzēt šādu derīgu sasniegumu likteni, bet bēdīgi, ka to trūdēšana uz ilgu laiku piegružo jau ievazātos ceļus. Lūk, kāpēc runāju par līdzsvaru.”

Neļaujiet apvainot nevienu meklējumu, ja tas īsts un tam labs pamats. Nepieciešamas rūpes un saudzība. Kā dārznieks audzina jaunus augļus un uzlabo augsni, tāpat būsīm gatavi palīdzēt jaunajam un veidot kārtību vecajā.

Priecāsimies un sargāsim svētsvinību.

531.

Pašnāvnieki parasti atrodas zemei tuvajos slāņos, jo viņu enerģiju magnētiskā pievilksme Zemei nebija vēl izdzīvota. Viņu etniskais jeb zemākais austrālais ķermenis tos sevišķi pievelk zemes izjūtām. Vienīgi izņēmuma augstiem gariem šis zemākais apvalks sadalās vēl dzīves laikā. Šādu pārveidošanos veicina skaidra apziņa. Protams, Zemei tuvākā sfēra ļoti smaga, bet ja gars zemes dzīvē, kaut arī brīžam, tiecies uz Gaismu, tad arī šeit, ja tas tikai spēj kāpināt un virzīt savu gribu, to var skārt Augstāko Spēku iedarbība un ar Viņu palīdzību tas var uzlabot savu stāvokli. Bet visbiežāk taisni pašnāvnieki nekad nav domājuši par pārzemes pasaulēm, un tāpēc viņi nespēj saprast, kas ar viņiem noticis? Ja apziņa dzīves laikā bijusi neskaidra, tad, protams, pēc šķiršanās no fiziskā apvalka, šī neskaidrība vēl pastiprinās. Apziņai un tās augstākajai kādībai – psihiskajai enerģijai – jābūt ļoti skaidrai un darbīgai zemes dzīvē, lai iespaidi jeb enerģiju nogulsnes iezīmētos arī smalkā apvalka centros, jo citādi, apvalkiem nomainoties, cilvēka būtība smalkajā pasaulē iegrimis snaudas stāvoklī.

Psihiskā enerģija visai vajadzīga pārejai jeb viena stāvokļa nomainīšanai pret otru. Mūsu psihiskā enerģija nones mūs sfērās, kas atbilstīgas mūsu uzkrājumiem un jo spēcīgāka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

bijusi gara pirmsnāves tiekšanās, jo augstāk tas spēj pacelties. Un ja viņa psihiskas enerģijas pamatrezerves un kādība neatļauj viņam noturēties augstākajā sfērā, kurp to pacēlusi pēdējā varenā tiekšanās, tad tomēr, nonākot viņa garīgajiem sasniegumiem atbilstīgajās sfērās, viņam uz mūžiem paliks atmiņas par gara līksmi. Lūk, kāpēc senatnē tā rūpējās, lai pēdējie mirkļi uz zemes būtu līksmi un tiekšanās pilni uz Vislielāko. Nelaimīgie pašnāvnieki pārtrauc sevī katru psihiskās enerģijas strāvu. Izmisums, kas viņus spiež izdarīt šo neprātu, ir psihiskās enerģijas pilnīgs atplūdums, un viņi pakļauti zemes pievilksmei. Un viņu ilgu smeldze un ciešanas ieilgs līdz dabīgās nāves termiņam. Izņēmuma gadījumos, kad apziņa tikai uz laiku bijusi smagu apstākļu sarežģījumu aptumšota, šie nelaimīgie, atceroties Gaismu, spēj vest sevī spēku meklētu Augstāko Palīdzību un tiekties izpirkt nolasīto. Tāpēc kvēla sirdsvērsme uz Augstākajiem Spēkiem pēc palīdzības šiem nelaimīgajiem nepaliek bez atbildes, pie nosacījuma, protams, ka šie nelaimīgie arī paši tieksies garīgi pacelties.

Zemākās pašnāvnieku būtnes, protams, var iemanīties visādos ekscesos. Un vampīrisms nebūt nav reta parādība. Neizdzīvotās, ne transmutētās enerģijas sevišķi spēcīgi pievelk viņus zemes emocijām.

Viss, kas sacīts “Austrumu Kausā ir patiesība. Monādas atdalīšanās ir atmiņas zaudēšana par personību, bet nevis par individualitāti. Bet monādas galīgā atšķiršanās no citiem principiem ir drausma lieta, sliktākais, kas var notikt, jo šāds fakts aiztur individualitātes evolūciju uz daudziem un daudziem gadu tūkstošiem. Šādai monādai vajadzēs no jauna uzcelt sev mītni jeb vadu, ejot caur visām zemākajām formām.

532.

Tiem, kas jautā, kāds sakars Lielajam Skolotājam H.H. ar “Dzīvās Ētikas” Mācību, kā redzams nav jēgas /skaidrības/ par to, kas ir Baltā Brālība? Vai gan iespējams, ka viens Brālis noliegtu Mācību, ko dod otrs Brālis? Patiesi, cilvēki pat neietver Brālības jēdziena nozīmi! Tos, kuri spēj atzīt par savu Skolotāju vienīgi Kristu, mēs apsveiksim tāpat kā tos, kuri seko Lao-Dzi, Konfūcijam, Budam, Krišnam, Zaroastram, Maitreijam, bet tad lūgsim viņus patiesi izstudēt Kristus Mācību un pielietot dzīvē, jo, patiesi, visi cildenie Nolikumi nāk no Vienbūtīgā Avota. Atcerieties, kā Mācībā sacīts: “Ja jautās – kas lielāks, Buda vai Kristus? Atbildiet – nav iespējams izmērīt tālās pasaules, var tikai priecāties par viņu skaistumu.”